

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc dotychczasowe przepisy.

Art. 21. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*

116

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1956 r.

w sprawie dodatkowych urlopów w przemyśle papierniczym.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom zatrudnionym w przemyśle papierniczym na stanowiskach określonych w wykazie przewidzianym w § 2 przysługuje w każdym roku kalendarzowym dodatkowy płatny urlop w wymiarze 12, 9 lub 6 dni roboczych zgodnie z tym wykazem.

§ 2. 1. Prezydium Rządu — po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych — ustala na wniosek Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego wykaz stanowisk w przemyśle papierniczym, dających prawo do urlopu dodatkowego, z określeniem wymiaru tego urlopu.

2. Prezydium Rządu w trybie przewidzianym w ust. 1 może:

- a) uzupełnić wykaz nowymi stanowiskami w razie występowania szkodliwości uzasadniających przyznanie urlopu dodatkowego, z określeniem wymiaru tego urlopu, albo
- b) ograniczyć wykaz przez zniesienie urlopów dodatkowych na określonych stanowiskach lub skrócenie wymiaru tych urlopów w razie usunięcia lub zmniejszenia szkodliwości uzasadniających korzystanie z urlopów dodatkowych.

§ 3. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku na stanowiskach wymienionych w wykazie, o którym mowa w § 2.

§ 4. 1. Zależnie od wskazań lekarza zakład pracy powinien udzielić urlopu dodatkowego łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.

2. Urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

§ 5. Urlop dodatkowy przysługuje w wymiarze odpowiadającym stanowisku zajmowanemu przez pracownika w czasie udzielenia tego urlopu.

§ 6. Pracownikom lub pracownicom zatrudnionym na stanowiskach wymienionych w wykazie przewidzianym w § 2 urlop wypoczynkowy i urlop dodatkowy może być przesunięty na następny rok kalendarzowy tylko w przypadkach niemożności wykorzystania tych urlopów z powodu choroby, przerwy w pracy w związku z ciążą i porodem albo odbywania służby wojskowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

117

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 czerwca 1956 r.

w sprawie zmiany przepisów o wynagrodzeniu adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 30, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1953 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. Nr 40, poz. 176) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wysokość wynagrodzenia adwokata za czynności zawodowe nie przewidziane w rozporządzeniu określa kierownik zespołu adwokackiego, stosując zasady wskazane w § 1 ust. 1; wysokość wynagrodzenia adwokata wykonującego zawód poza zespołem określa w tym przypadku dziekan rady adwokackiej.”;

2) w § 2 skreśla się zdanie drugie;

3) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. W uzasadnionych przypadkach na umotywowany pisemny wniosek zainteresowanego adwokata kierownik zespołu adwokackiego może podwyższyć wynagrodzenie ponad normę wskazaną w § 2 lub w § 3; na wniosek adwokata wykonującego zawód poza zespołem o takiej podwyżce decyduje dziekan rady adwokackiej.

2. W uzasadnionych przypadkach sąd może nie zaliczyć podwyżki wynagrodzenia ponad normę wskazaną w § 2 lub w § 3 do kosztów procesu zasądzonych od strony przeciwnej.”;

4) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. Zespoły adwokackie mogą pobierać od klientów tytułem zwrotu ogólnych kosztów własnych ryczałt w wysokości ustalonej przez wojewódzką radę adwokacką, lecz nie wyższej niż 20% ustalonego wynagrodzenia.”;

5) § 24 skreśla się.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do spraw będących w toku w dniu jego wejścia w życie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

118

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI, BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO ORAZ GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 12 maja 1956 r.

o instalacjach gazowych.

Na podstawie art. 381 ust. 1, art. 408 pkt 9 i art. 416 ust. 2 przepisów z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie przy zakładaniu, zmianach i naprawach instalacji gazowych, służących do doprowadzenia z gazociągów gazu palnego o ciśnieniu do 0,03 at (300 mm słupa wody), w budynkach przeznaczonych na pobyt ludzi.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do instalacji przemysłowych.

§ 2. 1. Przewody służące do rozprowadzenia gazu poza budynkiem określa się jako gazociągi.

2. Przez instalacje gazowe należy rozumieć przewody, gazomierze, aparaty i przybory, które służą do przeprowadzania, mierzenia i użytkowania gazu, wykonane w obrębie budynku od kurka głównego na dopływie, oraz przewody i rury spalinowe od aparatu gazowego do przewodu spalinowego.

§ 3. Połączenia instalacji gazowych z gazociągiem, na odcinku od gazociągu do kurka lub kurków głównych włączenie, wykonuje dostawca gazu na zlecenie inwestora. Połączenia te stanowią własność dostawcy gazu i są przez niego utrzymywane.

§ 4. 1. Instalacje gazowe można wykonywać tylko na podstawie projektu sporządzonego stosownie do obowiązujących przepisów.

2. Podłączenie instalacji gazowej do gazociągu powinno być uzgodnione z dostawcą gazu.

§ 5. Roboty dotyczące instalacji gazowych powinny być wykonywane przez właściwe przedsiębiorstwa państwowe albo przez przedsiębiorstwa lub osoby posiadające odpowiednie uprawnienia.

§ 6. 1. Po wykonaniu instalacji a przed oddaniem jej do użytku powinno być dokonane przez wykonawcę jej sprawdzenie w obecności dostawcy gazu (§ 25).

2. Napełnienie instalacji gazem przez otwarcie dopływu gazu może nastąpić dopiero po sprawdzeniu instalacji. Otwarcia gazu dokonuje dostawca gazu.

§ 7. 1. Wykonane w budynkach instalacje gazowe, których sprawdzenie było dokonane, a które nie były użytkowane przez okres jednego roku i nie były przyłączone do tego czasu do gazociągu, mogą być połączone z gazociągiem po stwierdzeniu przez dostawcę gazu, że nadają się do użytku.

2. Przepis powyższy ma również zastosowanie do instalacji w razie przerwy w użytkowaniu ponad 6 miesięcy.

§ 8. 1. Administracja budynku oraz użytkownicy lokali mają obowiązek zawiadomić niezwłocznie dostawcę gazu o każdym uszkodzeniu instalacji lub wydobywaniu się gazu.

2. Do wykonania naprawy uprawnieni są dostawca gazu lub przedsiębiorstwa i osoby określone w § 5.

§ 9. Przeróbek lub uzupełnień w razie konieczności można dokonać wyłącznie za zgodą i pod nadzorem dostawcy gazu na warunkach przez niego określonych.

§ 10. 1. Dostawca gazu może unieruchomić instalację przez wstrzymanie dostawy gazu w następujących przypadkach:

- 1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków grozących bezpieczeństwu;
- 2) w razie stwierdzenia samowolnie dokonanych przeróbek po odbiorze instalacji;
- 3) w razie pożaru lub w innych okolicznościach zagrażających bezpieczeństwu publicznemu;
- 4) w przypadkach przewidzianych w umowie o dostawę gazu.

2. Wstrzymanie dostawy gazu trwa do czasu usunięcia powodów wstrzymania.

§ 11. W celu dokonania kontroli instalacji gazowych upoważnieni pracownicy dostawcy gazu mają prawo wolnego wstępu w każdym czasie do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się instalacje gazowe.